

Nr. crt.	Teme și texte	Pag.
1	Inițiere. Oameni și profesii	2
2	Aș putea să devin... inginer. <i>Insula misterioasă</i> de Jules Verne	3
3	Aș putea să devin... pompier. Snoava populară <i>Mârâiala cu mângâierea-n coadă</i>	12
4	Aș putea să devin... arheolog. <i>Mumie</i> de E. Lungu	18
5	Aș putea să devin... doctor. <i>Capul profesorului Dowell</i> de Al. R. Beleaev	27
6	Aș putea să devin... cosmetolog. <i>Însemnările unei puștoaice</i> de R. R. Russell	37
7	Aș putea să devin... psiholog. <i>Grămăjoară</i> de I. Druță	41
8	Aș putea să devin... actor de circ. <i>Busuioc cel Mare despre Busuioc cel Mic</i> de A. Busuioc	47
9	Aș putea să devin... electrician. <i>Prometeu aduce oamenilor focul</i> după Al. Mitru	54
10	Aș putea să devin... polițist. <i>Parabola Comoara</i> de A. Silvestru	61
11	Aș putea să devin... ghid turistic. <i>Cetatea Sorocii – între legendă, mituri și ipoteze</i> de N. Bulat	69

Realizat în baza curriculumului pentru disciplina opțională *Lectură pentru ghidare în carieră*, aprobat prin Ordinul ministrului educației nr. 265 din 28 aprilie 2017.

Motto: *A fi mare, nu-i mirare. A fi om e lucru mare.*

/Proverb românesc/

1. Identifică corespondențele, pentru a restabili proverbele.

Meseria e

Cine se pricepe la toate

Cine nu muncește

Ce știi

cu lipsa trăiește.

nu duci în spate.

nu se pricepe la nimic.

brățară de aur.

- Discuțați în grup semnificația acestora.
- Redactează într-un enunț ideea generalizatoare a proverbelor.

- Argumentează necesitatea de a te face util societății prin exercitarea unei profesii/meserii.

2. Stabilește ordinea, numerotând etapele pe care consideri că urmează să le parcurgi pentru a deveni un profesionist.

- ☐ Voi finaliza cu succes treapta de gimnaziu și voi selecta corect instituția de învățământ (liceu, centru de excelență, școală profesională etc.).
- ☐ Voi selecta o facultate pentru a obține pregătirea teoretică și practică necesară.
- ☐ Mă voi documenta despre specificul profesiei care îmi place, analizând acțiunile, preocupările, greutățile, satisfacțiile profesiei spre care mă orientez, în baza comportamentului unor persoane concrete.
- ☐ Voi acorda o atenție sporită disciplinelor școlare la care am rezultate bune și la care mă simt motivat să învăț.

- 2.1. Discutați despre similitudinile și diferențele în baza opțiunilor exprimate.
- 2.2. Propune o etapă-lipsă în cadrul celor prezentate, pe care intenționezi sau deja o realizezi.

Formulează, în spațiul rezervat, îndemnul comun al proverbelor de la exercițiul 1.

Consider necesar să _____,

deoarece _____.

3. Meditează asupra mesajului desprins din mottoul lecției.

ATELIERUL II

INSULA MISTERIOASĂ de JULES VERNE

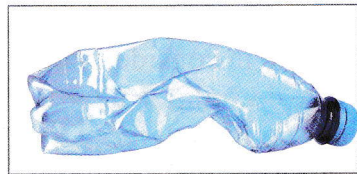
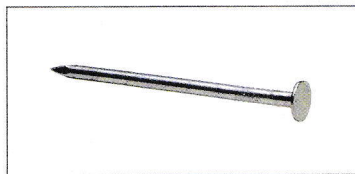
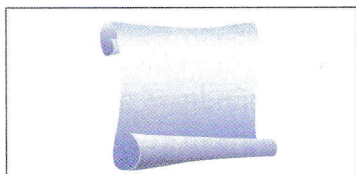
Motto: *De șapte ori măsoară și o dată taie.*

/Proverb românesc/

SPRE TEXT

Imaginează-ți că te afli pe o insulă nelocuită. Ai găsit obiectele de mai jos. Argumentează, în câte un enunț, în ce mod utilizarea acestora te poate ajuta pentru a supraviețui.

Jules Verne (1828 – 1905) este un scriitor francez, reprezentant al literaturii științifico-fantastice.

- Grație familiei face studii de la 6 ani, remarcându-se la diferite materii: geografie, greacă, latină, muzică. La Paris își continuă studiile în drept, fiind preocupat în paralel de lectura textelor lui V. Hugo, Al. Dumas, J.B.P. Moliere și W. Shakespeare.
- În 1863, publică primul său roman *Cinci săptămâni în balon*, care i-a adus un succes uriaș, fiind urmat de seria de *Călătorii extraordinare*.
- Opera sa este populară în întreaga lume. J. Verne este unul dintre cei mai traduși autori, cu un total de 4702 traduceri în 148 de limbi.

Citește fragmentul de text.

Capitolul 13

* * *

Rezultatele tuturor acestor acțiuni se văzură pe 9 aprilie, când inginerul constată că dispuneau de o însemnată cantitate de var pentru lucru și de câteva mii de cărămizi.

De îndată, ei se apucară de construirea cuptorului pentru arderea diferitelor vase necesare gospodăriei lor. Treaba mergea destul de lesne. După cinci zile, încins cu huilă din zăcământul pe care-l descoperise inginerul la gura Pârâului Roșu, în aer liber, cuptorul scoase primii nori de fum dintr-un coș înalt de douăzeci de picioare. Luminișul devenise uzină, iar Pencroff credea că din acest cuptor urmau a ieși toate produsele industriei moderne.

În așteptarea acestui eveniment, ei se mulțumiră să fabrice niște vase cam rudimentare, e drept, însă destul de bune pentru gătit. Materia primă era tot pământul argilos, căruia Cyrus Smith îi adăugă puțin var și cuarț. Pasta obținută constituia adevăratul „pământ de pipă” din care făcură oale, cești mulate pe pietre de forme diferite, farfurii, urcioare și un fel de vase mari, în care urma să ținem apa. Forma lor era stângace, cu multe defecte, dar după ce au fost arse în cuptor, bucătăria de la Hornuri se îmbogăți cu ele și se dovediră mai prețioase decât cele mai fine porțelanuri.

Trebuie de menționat și faptul că Pencroff, vrând să vadă că argila astfel pregătită își merită cu adevărat numele, mai fabrică și câteva pipe, destul de rudimentare, pe care le considera încântătoare. Din păcate, tutunul îi lipsea cu desăvârșire, lucru greu de îndurat pentru Pencroff, care totuși se mângâia, spunându-și avântat și plin de încredere: „Lasă că vom face rost și de tutun, cum am făcut rost de toate celelalte.”

Activitățile acestea ținură până pe 15 aprilie. Tot acest timp fu bine întrebuințat. Olarii improvizați nu făcură altceva decât oale. Firește că atunci când Cyrus Smith

avea să-i transforme în fierari, aveau să învețe și meseria respectivă.

În seara de 15 aprilie, meșterii noștri se întorceau la Hornuri, cărând o mulțime de vase de lut arse. Cuptorul fu stins, în așteptarea altei destinații. O întâmplare fericită avu loc la întoarcerea coloniștilor. Inginerul descoperi o substanță care putea să înlocuiască iasca.

Se știe că iasca, o materie spongioasă și catifelată, provine dintr-un fel de ciupercă din familia poliporeelor, care ia foc ușor, în special după ce a fost saturată cu praf de pușcă sau îmbibată cu o soluție de azotat ori colorat de potasiu. Până atunci, nu găsiseră nimic asemănător pe insulă, nici măcar alte ciuperci care s-o înlocuiască. În ziua respectivă, inginerul descoperi o plantă din familia pelinului, printre ale cărei specii mai însemnate se numără tarhonul, absintul și altele. Rupând mai multe exemplare, i le întinse marinarului, zicându-i:

– Poftim, Pencroff. Asta o să te bucure.

Marinarul observă cu atenție planta având perișori lungi și mătăsoși, cu frunzele acoperite de un puf moale.

– Ce-i asta, domnule Cyrus? zise Pencroff. Nu cumva tutun?

– Nu, răspunse Cyrus Smith, este pelin, peliniță chinezească pentru oamenii de știință, pentru noi va fi iască.

Pelinul acesta, bine uscat, le dădu o substanță foarte inflamabilă, mai ales după ce inginerul o impregnă cu nitrat de potasiu, din care descoperise câteva zăcămintele pe insulă, și care nu este altceva decât salpetru.

În seara aceea, adunați în sala de mijloc, coloniștii cinară cu poftă. Nab pregătise supă și rasol de aguti, o șuncă de cabiai aromat, însoțită de niște tuberculi fierți de caladium macrorrhizum, un fel de plantă erbacee din familia araceelor, care în zonele tropicale se dezvoltă în formă arborescentă. Rizomii sunt foarte buni și hrănitori. Din ei se face făină de sagu de Portland, folosită în Anglia, și ea înlocuia într-o oarecare măsură pâinea, care le lipsea celor de pe insulă.

Înainte de culcare, Cyrus Smith ieși împreună cu tovarășii săi pe plajă, la aer curat. Era ora opt și urma o noapte magnifică. Luna nu se iveau încă, dar orizontul luminos începuse să lucească în culori palid-argintii, care-i anunțau răsăritul. La zenitul austral se vedeau stelele circumpolare. Crucea Sudului, pe care cu câteva zile în urmă o admirase de pe vârful Muntelui Franklin, lucea cel mai tare.

Cyrus Smith privi câțva timp minunata constelație, care avea în partea ei superioară și la bază două stele de mărimea întâi, pe brațul din stânga una de mărimea a doua, iar pe cele din dreapta una de mărimea a treia.

După ce cugetă puțin, el întreabă:

– Herbert, dacă nu mă înșel, suntem pe 15 aprilie?

– Da, domnule Cyrus, răspunse Herbert.

– Ei bine, în cazul acesta, mâine este una dintre patru zile ale anului când soarele va trece în dreptul meridianului chiar la ora douăsprezece. Va fi deci una dintre zilele în care timpul efectiv, indicat de ceas, se va contopi cu timpul absolut, indicat de calculele astronomice. Dacă vremea va fi frumoasă, sper să obțin longitudinea insulei cu o aproximație de câteva grade.